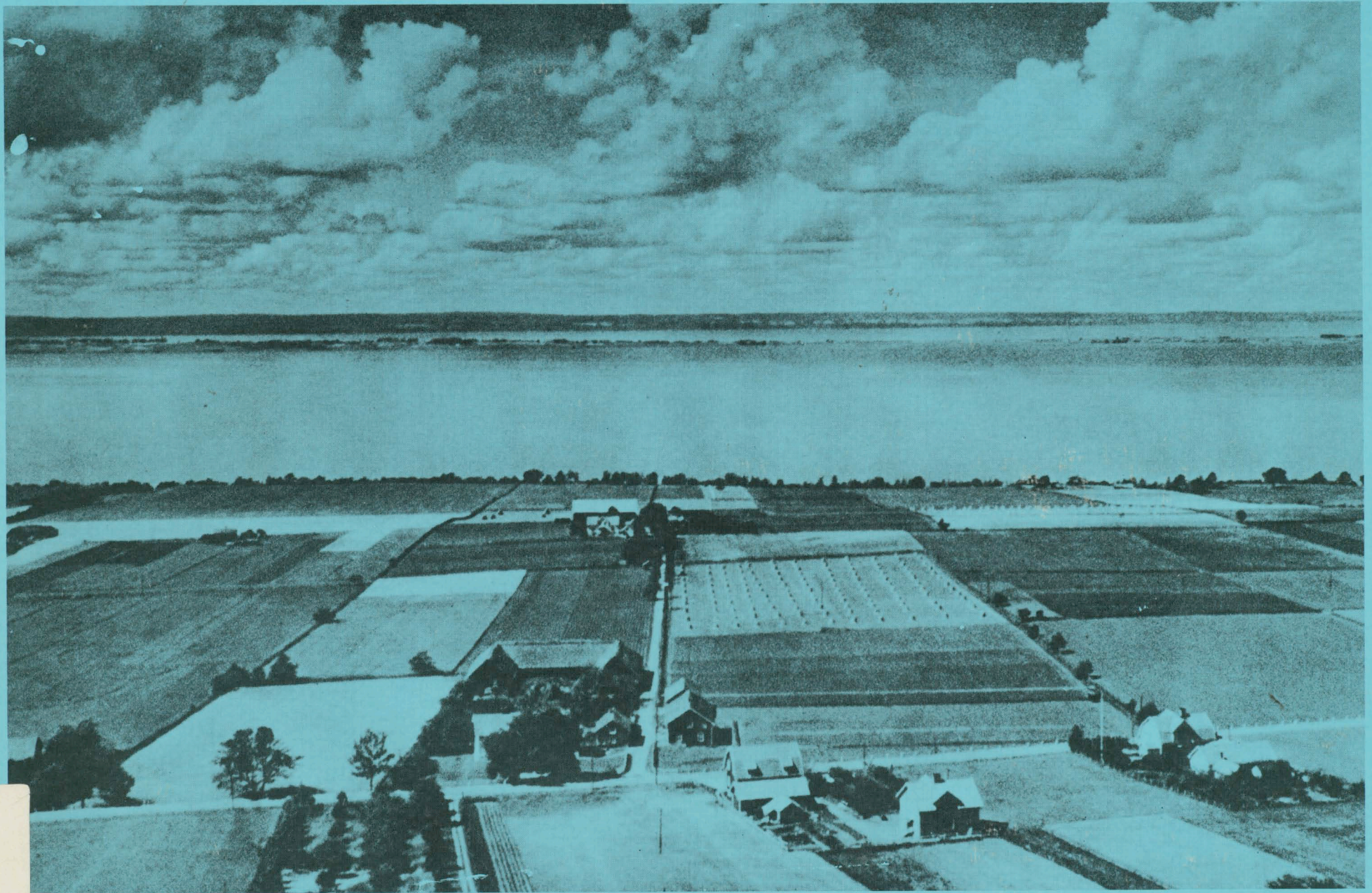

SWEDISH FOLKSONGS AND BALLADS

Sung by Sven-Bertil Taube

Folkways Records FW 6844

Cover design by Ronald Clyne

M
1774
T223
S974
1954

SWEDISH FOLKSONGS AND BALLADS

Viljen I veta
(Would you like to know? — Sa havre)

Och flickan hon gar i dansen
(The maiden went out dancing)

Brevet fran lillian, or Pappa kom hem
(The letter)

Tanker du att jag forlander ar?
(Do you think that I am lost?)

Om sommaren skona
(In summer when all looks so sunny and fair)

Sven i Rosengard
(Sven in Rosengarden)

Och jungfrun gick at killan
(And the maiden went to the well)

Jag gick mig ut en afton
(I went out one evening)

Vi ska stalla te'en roliger dans
(We'll get up a merry dance)

Uti var hage
(In our pasture)

Vaarvinder friska leka och viska
(Spring-breezes brisking)

Jag unnar dig anda allt gott
(I ever wish you happiness)

DESCRIPTIVE NOTES ARE INSIDE POCKET

© 1954 FOLKWAYS RECORDS & SERVICE CORP.
632 Broadway, NYC, USA 10012

FOLKWAYS RECORDS Album No. FW 6844

© 1954 Folkways Records and Service Corp., 632 BROADWAY, N.Y.C. 10012

swedish

Folk Songs & Ballads sung by
Sven-Bertil Taube

Sven-Bertil G. E. Taube was born in 1934 in Stockholm, Sweden. He is the son of sculptress, Astri Bergman Taube and author, composer, troubadour, Evert Taube.

Mr. Taube took up the guitar at the age of fourteen, studying with Music Director, Nils B. Soderstrom and Gunnar Boman. Through his extensive travels about the continent, England, and Ireland, he developed an interest in folklore, folk music and its presentation. During his studies at the Royal Beskow School of Stockholm, he appeared in public concerts and was heard frequently on radio broadcasts in Sweden and Norway.

As an exchange student he attended the Cherry Lawn School, Darien, Connecticut, and after his return to Sweden in July 1954 he plans to take his Swedish student examination and then go into further research in Nordic folklore, music and literature.

Introduction and notes on the recordings by Sven-Bertil G. E. Taube

SIDE ONE:

BAND ONE: "Viljen I veta"
("Would you like to know?")
(Så havre)

A typical old Swedish folk song that belongs to the group of folk games that was accompanied by song in which the dancers merely enact the lyrics.

Would you like to know and would you like to see
How the farmer sowed the oats,
My father, he sowed, he sowed like this,
And then he rested his arm,
He stamped with his foot,
He clapped with his hand,
So joyfully, so joyfully,
And then he turned around in the circle.

Viljen I veta och viljen I förstå
Hur bönderna bruka så havre,
Min fader han sådde han sådde si så här,
Och sedan så vilade han armen.

Han stampar med sin fot,
Han klappa med sin hand,
Så gladelig, så gladelig,
Sen vände han sig om uti ringen.

Se vad jag fick uti min hand,
Och se vad jag fick att föra,
En liten flicka (goose) sa nätter och grann
Sa fin i sina kläder,
Jag stiger dig så när,
Jag håller dig så kär,
Jag törs inte säga, hur vacker du är,
Jag låter dig stå till en annan.

BAND TWO: "Och flickan hon går i dansen" ("The maiden went out dancing")

This is a song for a circle dance in which the lyrics are enacted and sung by all the participants except for the second verse which is sung by the boy and the last verse, sung by the girl. To the first verse the dancers do a running step in a circle around a girl who holds a red ribbon in her hand. She ties the ribbon, a symbol of love and marriage, around the wrist of a boy whom she chooses from the ring of dancers. The boy enters the center of the circle and teasingly asks the girl to loosen the ribbon. She obliges and he immediately runs away out of the ring and in the opposite direction of the dancers. He comes back to the center again and sings alone the last line of the fourth verse. Thereafter, the boy and girl dance together clasping both hands and turning with a springy running step while the girl sings the last verse in a slightly faster tempo than the previous verses.

The maiden she went to dancing with a rose-red band,
Which firmly she tied round her lover's hand,
Which firmly she tied round her lover's hand.

Oh, my little sweetheart, don't tie it so tight,
(repeat)
I don't intend to run far away.
(repeat)

And the girl goes and loosens the rosen-red band,
(repeat)
So quickly the rascal in the wood disappeared,
(repeat)
They took fifteen guns and they shot after him,
(repeat)

And if you did want me, I am right here.
(repeat)

And now I am married, I've got a man.
(repeat)

The handsomest boy in all our land.
(repeat)

Och jungfrun hon går i dansen med röda gullband,
Och jungfrun hon går i dansen med röda gullband.

Dem binder hon om sin kärastes arm,
Den binder hon om sin kärastes arm.
Och kära min lilla flicka, knyt inte så hårt;
Jag ämnar ej att rymma långt bort.
Och flicken hon går och lossar på rödan gullband,
Så hastigt den skälmen åt skogen försvann.
De sköto efter honom med femton gevär.—
"Och vill ni mig något, sa har ni mig här."
Och nu har jag blivit gifter, nu har jag fått man,
Den vackraste gossen i hela vårt land.

SIDE ONE:
BAND THREE: "Brevet från lillian" or "Pappa kom hem"
("The letter")
Based upon a letter from a little girl to her father when he is in a foreign country, this contemporary song gives a pleasant characterization of a Swedish Summer. The little girl, Ellinor, is the daughter of the composer of the song, the Swedish author and troubadour, Evert Taube.

"Papa, come home!
For we miss you every day!
Come before summer is ended, dear Papa!
Thunder has come,
And at night it gets so dark,
And I can see the stars in the sky
All I would have
Is a coral necklace, please.
Anything else would be much too expensive!
Out in the woods
There are berries everywhere;
Many small birds are learning to fly.
Now it is warm,
I go bathing every day,
And I jump right in, not a bit afraid—
For I now have learned to swim!
We have such fun
In our playhouse by the sea,
And a little fir
We have seen out there—
It will be our Christmas tree.
All of this note
Almost by myself I wrote,
And I am going to school in the Autumn.
Papa, come home—
I have lots to tell you more!
Now ends the letter from your Ellinor.

Pappa kom hem!
For vi längtar efter dig!
Kom innan sommarn är slut,
Lilla pappa!
Åskan har gått och om kvällen blir det mörkt,
Stjärnorna syns nu på himmlen igen
Allt jag vill ha är ett halsband av korall,
Ingenting annat det kostar för mycket
På våran tomt är det nu så mycket bär,
Och fullt med ungar har fåglarna där,
Sjön är så varm och jag badar varje dag,
Och jag hoppar i utan att bli rädd
För nu simmar jag så bra.
Vi har så fint nu på våran tomt,
Och en liten gran ha vi också sett,
Den som vi skall ha till jul.
Detta har jag skrivit nästan bara själv
Och jag skall börja i skolan till hösten.
Pappa kom hem!
Jag vet något, som du får!
Nu slutar brevet från din.

SIDE ONE:
BAND FOUR: "Tänker du att jag förländer är?"
("Do you think that I am lost?")

From Gottland comes this very old Swedish folk song. Its melody and liveliness is close to the humorous song (Skämtvisan), addressing in verse the beloved lady in an arrogant manner. Today it is a typical Swedish students' song.

Don't think thy deserting me faithlessly
Has brought me to despair!
No, I will choose, since thou hast set me free,
A maiden more faithful and fair.
Just as I have here both water and wine
As true it is that you were the dearest sweetheart mine,
That under the heaven was known.
But now again I'm merry and gay
And I'm singing fal-la-la-la-la-la.

Tänker du, att jag förlorader är,
Fast jag din gunst ej har?
Nej du kan vara förvissad därpå
Att jag har en annan i val.
Så sant som här finnes vatten och vin,
Så sant har du varit allra kärasten min,
Som under himmelen fanns.
Men nu är jag lika lustig och glad
Och sjunger fal-la-la-la-la-la.

Tänker du, att jag skulle sörja för dej?
Sa tokig var jag fälle ej.
Nog får jag en annan, som håller av mej,
Och inte så hänger man sej.
Så sant har du varit allra kärasten min,
Som under himmelen fanns.
Men nu är jag lika lustig och glad,
Och sjunger fal-la-la-la-la-la.

Jag säger dej nu, till ditt beslut:
Jag vill dej inte ha,
Om du ock varst klädd i förgyllande skrud,
Och om min vänskap bad.
A nej, jag svor och sade väl då:
Vänskapen är nu så långt harifrån,
Att allri den kommer här mer.
Men nu är jag lika lustig och glad,
Och sjunger fal-la-la-la-la-la.

SIDE ONE:
BAND FIVE: "Om sommaren sköna"
("In summer when all looks so sunny and fair")

To this medieval tune "näver lur" "Birchbark horn," one of the most original and most beautiful of the melodies from Dalarna, a clergyman composed this landscape song for the people of Dalarna.

"In summer when all looks so sunny and fair,
Where Dalsland's blue rivers are gliding;
On those strands with flowers scenting the air
So pleasant it is to be riding.
God bless and protect the brave men living there,
God bless and protect the brave men living there,
By the river and mountain and valley."

Om sommaren sköna, när marken hon gläds
Vid Dala två älvarna vida,
Från Tunå-strand till Gagnevins nis
sa fagert det dåår att rida!

Chorus:

Gud glädje och styrke de män, som där bo,
Gud glädje och styrke de män, som där bo,
Vid älvoen på berg och i dalom!

Där hörs en förnöjelig näktergalsång,
Och djuren i hundrens gäng,
Vid Al utmed land, på sjö och på strand
Om vårtiden leka sa många.
Gud glädje, etc.

Vid Leksand där möter man Siljanom,
Den sjö sig så vida utstrider
I fyra de delar, som löpa runt om,
Men österut Rättriviken vider.

Från Rättrivik och Ore man färdas också
Till Moramäns nöjsamma stränder,
Ditupp ifrån Falun de handelsmän gå
Så sjöleds som och uppå land.

Där haver vår Sol formerat en ö,
Som Siljan så härligt omfamnar,
Där tusentals fiskar de lämna sitt frö
I gräsrika vikar och hamnar.

Från Vänjan och Orsa till Alvenes dal
Och så över bergen till Särna,
Där älgar och renar till tusendetal
I skogarna vistas så gärna.

Så äro belägne till vatten och land
De skönaste Dalar i Svea.
Besökte den orten helst vilken som kan.
Sa får han erfara långt mera.

Allt detta blev fattat en midsommardag
På Moramäns nöjsamma ängar,
Vid Utmelands by med lust och behag
Bland blomstrande, grönskande sängar
: Gud glädje och styrke de män, som där bo:
Vid älvoen, på berg och i dalom.

SIDE TWO:

BAND ONE: "Sven i Rosengård
("Sven in Rosengarden")

"Sven in Rosengarden", a medieval epic ballad.
It is uncertain whether its origin is in Sweden or
Scotland. The music is typically Nordic; variations
exist both in Scottish dialect and late English.

Where have you been, Sven in Rosengarden?
I've been in the stable, dear mother ours.
You're expecting me late but I'll never come.
Why are you so bloody, Sven in Rosengarden?
I've killed my brother, dear mother ours.
You're expecting me late, but I'll never come.
What will you now do, Sven in Rosengarden?
I'll flee from the country, dear mother ours.
You're expecting me late but I'll never come.
What will you do with the children, Sven in Rosengarden?
They'll have to go to each man's door, dear mother ours.
You're expecting . . . etc.
When will you return, Sven in Rosengarden?
When the gray stone floats, dear mother ours.
You're expecting . . . etc.
When will the gray stone float, Sven in Rosengarden?
The gray stone will never float, dear mother ours.
You're expecting me late but I'll never come.

Var har du val varit, du Sven i Rosengård?
Jag har varit i stallet, kära moder vår.
I väntan mig sent, men jag kommer aldrig!
Vad har du gjort i stallet, du Sven i Rosengård?
Jag har vattnat fålarna, kära, moder vår.
I väntan mig . . . etc.
Varför är du så blodig, du Sven i Rosengård?
Jag har dödat broder min, kära moder vår.
Vad skall du nu göra, du Sven i Rosengård?
Jag får rymma ut landet, kära moder vår.
Vad gör du väl med barnen, du Sven i Rosengård?
De får gå för var mans dörr, kära moder vår.
När kommer du till baka, du Sven i Rosengård?
Jo när grästen flyter, kära moder vår.
När flyter välan grästen, du Sven i Rosengård?
Grästen flyter aldrig, kära moder vår.
I väntan mig sent men jag kommer aldrig!

SIDE TWO:

BAND TWO: "Och jungfrun gick åt killan"
("And the maiden went to the
well")

This old folk song was originally sung to a
circle dance with a couple dance in the center
where the girl wreaths her lover with a flower
chain. The graceful melody was sung briskly. The
dialogue between the maiden and the hazel-bush
gives us an insight in the ancient folk belief of
animism and the outstandingly poetic spirit of the
people's interpretation of nature, which is the
reason why a maiden can converse with flowers
and trees.

The text says:

The maiden went to the well in order to fetch water.
There stood a little hazel-bush he was so very handsome.
"Listen little hazel-bush, why are you so handsome?"
"I eat the soil and drink the water therefore am I so handsome."
"Listen little maiden, why is she so fair?"
"I eat sugar, I drink wine therefore am I so fair."
"Now listen, little hazel-bush, listen to my word.
I have two brothers in the court of the king. They chop your root."
"They chop me in the winter. In the summer I stand green,
But if the maiden loses her honor, she'll never get it back again."

Och jungfrun gick åt killan,
Hon skulle hämta vann;
Och jungfrun gick åt killan,
Hon skulle hämta vann;
Där stod en liten hasselgren
Han var så mycket grann.

"Ack, hör du liten hasselgren
Varför är du så grann?"
"Jag äter mull, jag dricker vann,
Därför är jag så grann."

"Ack hör, hon liten jungfru,
Varför är hon så fin?"
"Jag äter socker, dricker vin,
Därför är jag så fin."

"Ack, hör du liten hasselgren,
Först du ej min ord:
Jag har två bröder på kungens gård,
De rugga dig i rot."

"De hugga mig om vinteren,
Om sommaren står jag grön;
Men mister jungfrun äran sin,
Den får hon ej igen."

SIDE TWO:

BAND 3A: "Jag gick mig ut en afton"
("I went out one evening")

Old, lively circle-dance song. To this song, a
contradance is executed in the center of the circle
by a boy and a girl who, in varying attitudes,
promise each other love and loyalty to the death.

The lyrics say: "I went out one evening into a
dale so green. There a girl met me, so fair and so
beautiful. She promised me her heart and she
promised me her hand. We tied and we tied the
bands of faithful love. The bands that we tied no
one can loosen. And only death can loosen them."

Jag gick mig ut en afton uti en lund så grön.
Jag gick mig ut en afton uti en lund så grön.
Där mötte mig en flicka så fager och så skön,
Där mötte mig en flicka så fager och så skön.

Hon lovade mig sitt hjärta,
Hon lovade mig sin hand,
Vi knöto, vi knöto förtroeliga
band, band, band.

De banden som vi knöto
Dem ingen lossa kan.
Blott döda, blott döda
Kan lossa dessa band, band, band.

* (The bands mentioned supposedly should
keep people together. (See Song Two, Side One.)
The custom is still to tie a red ribbon around love
letters, present the beloved with a rose bound with
a red ribbon.) etc.

SIDE TWO:

BAND 3B: (Band three): "Vi ska ställa te' en roliger dans"
("We'll get up a merry dance")

To this song is done a variation of the well-known hambo.
We'll get up a merry dance up and down,
And therefore we will form both garland and crown, while dancing.

(Repeat)

Hey-ho! So jolly a reel!
Huzza! Up with toe and heel, while dancing.

Beautiful you are when you smile and dance.
And beautiful, when on your love you glance.
You little.

Hey-ho! You smile and you dance.
Hey-ho! On your love you glance.
You little.

Vi ska ställa till en roliger dans,
Och vi ska binda både krona och krans.
Till dansen
Hej hopp! en roliger dans
Hej hopp! båd krona och krans.
Till dansen
Vacker är du, när du dansar och ler,
Och vacker, när du på din käreasta ser,
Du lilla.
Hej hopp! du dansar och ler,
Hej hopp! på kärestan ser,
Du lilla.

SIDE TWO:

BAND FOUR: "Uti vår hage"
("In our pasture")

Medieval Swedish folk song from Gottland in the Baltic. A chronicle exists in Visby, "The city of roses and ruins", from the early 16th century. Very probably sung during the late Viking age. The rittornells are meant to work on the memory of the illiterate public. Only that of individual importance receives new words in the verse. This song stands on the border of the dance song and was originally sung faster than during the romantic period of the 19th century when it was connected with the "student singers."

In our Pasture blue-berries grow.
"Come joys of heart!"
If you want to see me, I can meet you there.
"Come lilies and acvileiae,
Come roses and salviae,
Come fair crusmyntae,
Come joys of heart!"

Beautiful flowers there invite you to dance.
"Come joys of heart!"
If you want me to I'll make you a wreath.

Chorus:

The wreath I will thereafter put on your head.
"Come joys of heart!"
The sun goes down but the hope will raise.

Chorus:

In our pasture there's flowers and fruit.
"Come joys of heart!"
But of all things the dearest you are.
"Come lilies and acvileiae,
Come roses and salviae,
Come fair crusmyntae,
Come joys of heart!"

Uti vår hage växa blå bär,
"Kom hjärtans fröjd"
Vill du mig något så träffas vi där.

Chorus:

"Kom liljor och akvileja, kom rosor och salvia,
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans fröjd."

Fagra små blommor där bjuda till dans,
"Kom hjärtans fröjd"
Vill du så binder jag åt dig en krans.

Chorus:

Kransen den sätter jag sen på ditt hår.
"Kom hjärtans fröjd"
Solen den dalar men hoppet uppgår.

Chorus:

Uti vår hage finns blommor och bär.
"Kom hjärtans fröjd"
Men utav alla du kärast mig är.
"Kom liljor och akvileja, kom rosor och salvia,
Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans fröjd."

SIDE TWO:

BAND FIVE: "Vårvinder friska leka och viska."
("Spring-breezes brisking")

Lively old dance melody from Swedish Norrland (Northern part of Sweden). On the height of Lappland. The text was written by a Swedish lady during the nineteenth century, because Swedish soldiers were mobilizing against Russian troops. This highly romantic text was meant to inculcate the Swedish nature's beauty in the heart of the soldier.

Spring-breezes brisking
Gently are whisking
Here through the groves
With whispering sound.

Brooklets are straying,
Restlessly playing
Till in the sea
Their grave they have found.

Don't complain my heart now, but say,
How soon the bugle's sound dies away.
Necken in playing,
Sorrows are swaying
Busy round hill and dale.

Vårvinder friska leka och viska
Lunderna kring likt älskande par.
Strömmarna ila, finna ej vila
Förren i havet störtvågen far.
Klaga mitt hjärta klaga och hör
Vallhornets klang bland klipporna dör.
Strömmkarlen spelar sorgerna delar
Vakan kring berg och dal.

SIDE TWO:

BAND SIX: "Jag unnar dig ändå allt gott."
("I ever wish you happiness")

A very old and typical Swedish love song.

I ever wish you happiness,
Thou dearest angel mine;
Though I am left to loneliness,
My heart is always thine.
Therefore I thank you for the love,
Thy heart to give me ever strove,
Forth from this day and time.

Jag unnar dig ändå allt gott
O, ljuva ängel din.
Fast du ifrån mig haver gått
Är du i hågen min.
Så tackar jag för kärleken
Jag njutit har av dig min vän
Till denna dag och stund.

ACKNOWLEDGMENT

I wish to express my gratitude for the advice and valuable assistance, concerning the translations and the dance instructions, given to me by Miss Rachel Brown.

Equally valuable was the musical assistance I received from Miss Rosali Gazzell.

Thank you.

Sven-Bertil Taube.

LITHO IN U.S.A.